

02-12- ΟΡΘΡΟΣ

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου Προφήτου Ἀββακούμ, καὶ
† Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν
Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου.

Ἡχος ἡ πά

χ ^M — — — π
π ^π θε ος κυ ρι ος και ε πε φα νε νη μι ν ^Δ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι κυ ρι ου ^π θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ὄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

π
π θε ος κυ ρι ος και ε πε φα νε νη μι ν
Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος Δ εν ο
νο μα τι κυ ρι ου ^π θ

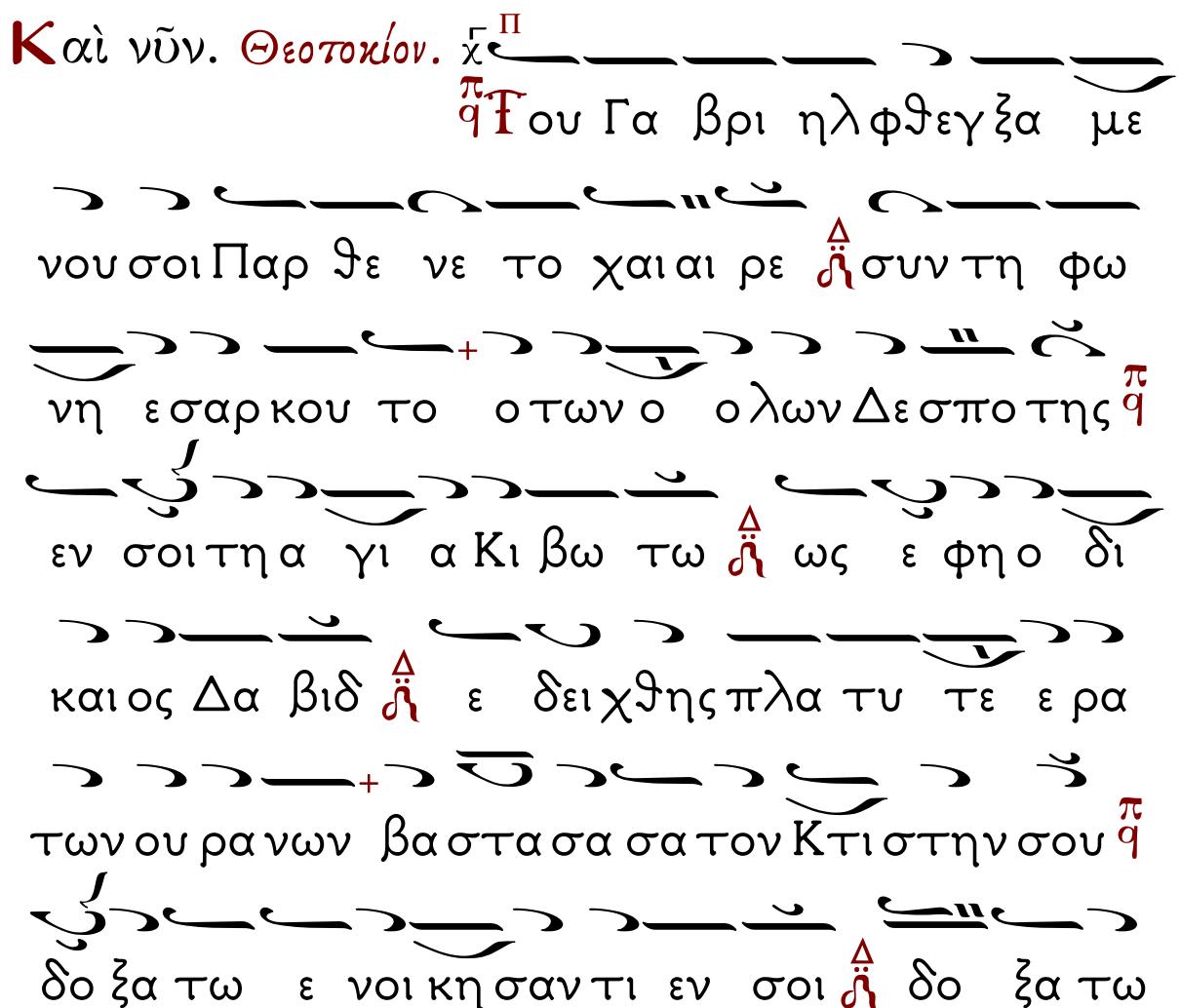
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ὄνω)

Ἀπολυτίκιον. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ὕχος ἡ Πά

π^π Της Ευ βοι ας τον γο νον πα νελ λη νων
 τον Γε ρον τα Δ^Δ της θε ο λο γι ας τον
 μυ υ στιν και Χρι στου φι λον γνη σι ον π^π Πορ
 φυ ρι ον τι μη σω μεν πι στοι τον πλη ρη χα ρι
 σμα των εκ παι δος π^π δαι μο νων τας γαρ λυ
 τρου ται και α σθε νεις Δ^Δ ι α ται πι στει
 κρα ζον τας π^π δο ξα τω δε δω κο τι σοι ι
 σχυν Δ^Δ δο ξα τω σε α γι α σαν τι Δ^Δ δο
 ο ξα τω ε νερ γουν τι δι α σου πα σιν ι α α
 μα α τα π^π Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Τῆς Εύβοιάς τὸν γόνον, πανελλήνων τὸν Γέροντα, τῆς Θεολογίας τὸν μύστην καὶ Χριστοῦ φίλον γνήσιον, Πορφύριον τιμήσωμεν, πιστοί, τὸν πλήρη χαρισμάτων ἐκ παιδός. Διαμονώντας γὰρ λυτρούται, καὶ ἀσθενεῖς ἵαται πίστει κράζοντας· δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἴσχύν, δόξα τῷ ἀγιάσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σου πάσιν ἱάματα

Καὶ νῦν. Θεοποιόν. 

καὶ νῦν. Θεοποιόν. Χαῖρε ποτίστη
πρῶτον Γα βρι ηλφθεγξα με
νουσοι Παρ θε νε το χαιαι ρε Δίσυν τη φω
νη εσαρκου το οτων ο ολων Δεσποτης πρ
εν σοιτη α γι α Κι βω τω Δί ως ε φη ο δι
καιος Δα βιδ Δί ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα
τωνου ρανων βαστασα σατον Κτιστηνσου πρ
δο ξα τω ε νοι κησαντι εν σοι Δί δο ξα τω

προ ελ θο οντιεκσου Δι δο ξα τω ε λευ θε
 ρωσαντι η μας δι α του το κου σου ου ου π

Μετὰ τὴν α'. Σπιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Χαρίσματα δεχθεῖς ἐν τῷ Ἀθωνι, πάτερ, ώς ἀστρον φαεινὸν ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, φωτίζων τοῖς λόγοις σου καὶ τῷ σῷ παραδείγματι, τοῖς δὲ θαύμασι τὴν Ἐκκλησίαν δοξάζων, καὶ μυστήρια ἀποκαλύπτων ἀνθρώποις· διό σὲ δοξάζομεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, δόμοιον.

Παρθένε, μυστικὸν κρίνον τοῦ Παραδείσου, ἀγγέλων χαρμονή, χαρισμάτων ταμεῖον, Χριστῷ ἀεὶ πρέσβευε τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν δοῦναι, Παναγνέ, πάσι τιμῶσιν ἀξίως καὶ γεραίρουσι μνήμην κλεινοῦ Πορφυρίου, Χριστὸν ἀγαπήσαντος.

Μετὰ τὴν β'. Σπιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐγκοσμίων ὁσίων τὸ ἐγκαλλώπισμα, σκορπίζων Ἀθωνος δρόσον ἐν Ομονοίᾳ, σοφέ, διηκόνεις ταπεινῶς νοσούσιν, ὅσιε. Θαύματα δὲ ἐπιτελῶν, ἀνεδείχθης ἱατρὸς ἀλάνθαστος νοσημάτων. Ἰσάγγελος ἐν τῷ κόσμῳ ἐγένου, πάτερ, ἐραστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, δόμοιον.

Παναγία Παρθένε, Μῆτερ Θεοῦ ἡμῶν,
δεινῶν καὶ πόνων τὴν λύσιν ψυχῆς ἐν πόνῳ
ζητῶν, Πορφυρίου ταῖς λιταῖς παρασχου
Δέσποινα. Πρέσβευε δὲ τῷ σῷ Γίῳ
προσκυνοῦντας σὲ πιστῶς φυλάττειν παντὸς
κινδύνου· καὶ διδόναι τοῖς σοῖς ἵκέταις τυχεῖν,
Παρθένε, Παραδείσου τερπνοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλαυον, Κάθισμα.

Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀσκητῶν, Πορφύριε, πάντων ἀκρότης ἐν τῷ
κόσμῳ δέδειξαι, ζωὴν ἴσαγγελον βιῶν· διὸ
Ūμνοῦμεν, πανθαύμαστε, σοὺ τὴν ἀγάπην καὶ
ἀκραν ταπείνωσιν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, δόμοιον.

Ταῖς πρεσβείαις, Κύριε, ἀγνῆς Μητρός Σου
καὶ τοῦ Σοῦ θεράποντος τοῦ Πορφυρίου
ταπεινοῦ, παρὰσχου πάσι ἀπόλαυσιν τῆς
οὐρανίου, Χριστέ, Βασιλείας Σου.

Τὸ α' Ἀνπίφωνον τοῦ δὲ Ἡχου.

Ἄρχος ἄτος

ἔχεις
 νεότητος μου πόλιας
 πολεμεῖ με πάθηται αλλά αὐτοῖς αντιλαβούσαι
 καὶ σωσον Σωτηριού
 οἱ μησουντες Σιων αἰσχυνθήτε α
 ποτου Κυρίου ως χορτογαρπυρίες
 σεσθεα πεζηραμένοι
 Δοξα Πατρί καὶ γίων
 ω πνευματικός
 γίων ω πνευματικά πασαψυχηζω
 ου ουταὶ καὶ καθαρσεις ψουταὶ λαμπρούνε

Π Β

ται ⁶_λτη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως ⁶_λ

χ Μ Β

⁶_λΚαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην ⁶_λ

⁶_λΑ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα ⁶_λ αρ δευ ο ον τα α

πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ⁶_λ

Προκείμενον Ὡχος δν

⁶_λΤι ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι

ου ^Δ_λ ο θα να τος του Ο σι ου αυ του ου ⁶_λ (Δίς)

Στίχ. Τι ανταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὡν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Τό τρίτον. χ^B μι ος ε ναν τι ι ον
 λ⁶ Τι μι ος ε ναν τι ι ον
 ——————
 Κυ ρι ι ι ου λ^{z'} ο θα να τος Δ^Δτου Ο σι
 ——————
 ου αυ του ου ου ου ου λ⁶

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

‘Ο Χορός: χ̄^N — — + — — —
δ̄ κυ ρι ε ε λε η σον δ̄

‘Ο Ιερεύς: “Οτι Ἀγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...”

‘Ο Χορός: 5 Δ — —
Δ̄ μη ην Δ.

χ̄ Δ 3 — — + — — —
Δ̄ πα α α σα πνο η 3 αι νε σα τω τον 3

3 | — — — (Δίς)
κυ ρι ον 6

Τὸ τρίτον 6 Δ — — — — —
Δ̄ μη νε σα τω πνο η Δ̄ πα σα

— — — — — — —
τον κυ ρι ο ο ον Δ̄

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

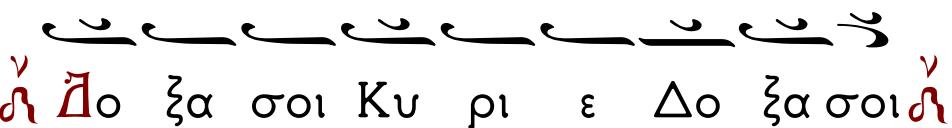
χ̄^N — — — — — — + — — —
δ̄ κυ ρι ε ε λε η σον κυ ρι ε ε
— — — + — — — — — —
λε η σον κυ ρι ε ε λε η σον δ̄

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός: 
Δικαιοπνευματισου

‘Ο Ιερεύς: ’Εκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός: 
Δόξα σοι Κύριε Δόξα σοι

‘Ο Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' Φαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἤγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται δύστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἁγιος Δι^ό

^M
Δοξα Πα τρι και γι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Ταις του σου ο σι ι ου πρεσβει αις ε

ε λε η μον ε ζα λειψον τα πληθη^ν των ε
μωων εγ κλη ματων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων Α μην

Ταις της Θε ο το οκου πρεσβει αις ε
ε λε η μον ε ζα λειψον τα πληθη^ν των ε
μωων εγ κλη ματων

Εἶτα φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

Ὕχος πλ. β'.

π ^π λε η σον με ο Θε ος ^Δ κα τα
 το με γα ε λε ος σου ^Δ και κα τα το
 πλη θιος των οι κτοιρ μων σου ^Δ ε ξα λει ψον
 πτο α νο ο μη μα α α α μου ^π

 π ^π Τα ε πι γης α παρ νη θεις τε ερ πνα
 πτα ου ρα νι α Πορφυ ρι ε ε ε ε δε
 ε ε ξω ^Δ πα ρα Χριστου ου ου ου του Θε ε
 ου ^Δ ως γε ε ρα α α των πο ο ο νω ω
 ων σου ^π ο τι κα θα ρα α τη η η καρ δι
 ι ι α ^Δ και τα πει νω σει πολλη σο ο φε

ε πο λι τε ε ευ θης ο ο ον τως ^Δ
 και αι
 μι ι ι μη της ^Δ
 των α γι ι ι ι ω
 ων ε γε ε ε νου ^π τη δε πρα ο τη η
 τι ι ι τη ση ^Δ
 πολλους ω δη η η γη σα ας
 εις Χριστον ^χ εν ω και συ ως η λι ος
 ε ε λα α αμ ψας ^Δ προς δο ο
 ζαν Θε ε ε ου ^Δ
 του σε λαμ πρωω ως δο ζα
 α α σα α αν το ο ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ).

χ̄ Δ
ἌΚυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
ε λε η σον ἌΚυ ρι ε ε λε η σον ἴ
(Δίς)

ἴ Δ
ἴΚυ ρι ε ε λε η σον ἌΚυ ρι
ε ε λε η σον ἌΚυ ρι ε ε λε η σον ἴ
ἴ Δ
ἴΚυ ρι ε ε λε η σον ἌΚυ ρι
ε ε λε η σον ἌΚυ ρι ε ε λε ε η
σο ο ον ἴ

Οἱ Κανόνες.
Κανών τῆς Θεοτόκου.
·Τγράν διοδεύσας ὡσεὶ Ξηράν.

Ὕχος πᾶς —^Ω Γα

Γ Δ Υ γραν δι ο δευ σας ω σει ζη ραν δι και
την Αι γυ πτιι αν π μο χθη ρι αν δι α φυ γων
δι ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α ρτω
λυ τρω τη και Θε ω ημων α σω μεν δι
δι Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας δι

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ
Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν
με διάσωσον.

Γ Δ Πολλοῖς συ νε χο με νος πει ρα σμοις δι

Π Ν Γ

προς σε κατα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των Δ Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε Χ
 των δυ σχε ρων και δει νων μεδι α σωσον Δ
 Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας Δ

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν·
 εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Γίοῦ καὶ
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Δ Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι Δ
 πολλῆς α θυ μι ι ας εμ πι πλωσαι μου την
 ψυχην Δ ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη Χ
 την του Γι ου και Θε ου σου Παναμω με Δ

Γ Δ Υ περ α γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας Γ

Сωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Γ Κωτη ρα τε κου σαν σε και Θε ον Γ δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων Γ σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω χ

και την ψυ χην και την δι α νοι αν Γ

Γ Υ περ α γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας Γ

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Δ Νοσουν τα το σω μα και την ψυ χην Δ
ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα
σου Δ α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ Χ
ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α Δ

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ α'. Ἡχος δ'.
Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παράκλητε δώρησαι σοφίας λόγον καὶ χάριτος ὑμνῆσαι Πορφύριον, τὸν τῆς Εὐβοίας βλαστόν, τὸν ἀθλήσαντα ἐν Καυσοκαλυβίοις, καὶ χάριν δεξάμενον τῆς διοράσεως.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οσίως ἔβιωσας ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Ἀθωνος, ὑπείκων τοῖς γέρουσι μετὰ χαρᾶς καὶ τιμῶν, τὴν ταπείνωσιν δεχθεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ χάριν τοῦ Πνεύματος ἐγκολπωσάμενος.

Δόξα...

Ρόδον εὔωδέστατον ἐδείχθης ὄντως τῆς χάριτος, σκορπίζον ἀρώματα τῶν οὐρανῶν τοῖς πιστοῖς, τὴν πραότητα καὶ ἀνεξικακίαν, ἀγάπην, ταπείνωσιν σὺν τῇ ἀπλότητι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Φαιδρύνεις τὰ σύμπαντα, Παρθενομῆτορ, τῷ τόκῳ σου, φθιρὰν ἀφανίζουσα τῆς ἀμαρτίας, ἀγνή, καὶ παρέχουσα χαρὰν τὴν οὐρανίαν διὸ ἀγαλλόμενοι πάντες ὑμνοῦμεν σε.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

·Ωδή γ'.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὕπαγος πᾶ—

Ἄρα ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε
 Κυ ρι ε δι και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ
 μεστερε ωσον εν τη α γα πη τη ση των
 ε φε τωνη α κρο της δι των πι στων το στη
 Δις
 ριγμα μο νε φι λαν θρω πε δι
 Ή περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας δι

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
 Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
 πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
 πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Γράπτο στα σι αν και σκε πηνζωης ε μης
 τι θημιδί Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ
 με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου
 των α γα θωνη αι τι α διτων πιστων το
 στηριγμα μο νη πανυ μνη τε δί

Γράψε περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σονη μας δί

Ίκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Γράψε κε τευ ω Παρθε νε τον ψυ χι κον
 ταραχον δί και της α θυ μι ας τηνζαλην δι

α σκεδάσαι μου ^Δ συ γαρ Θεού νυν φε ^Δ
 τον αρχηγὸν τῆς γαληνῆς ^Γ τον Χριστον ε
 κυησας μονη παναχραντε ^Γ
 Γ Υ περ αγία Θεού τοκε σωω
 σονη μας ^Γ

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
 τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
 πάντα γὰρ δύνασαι, ώς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
 Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

ΓΕ ^Γ εργετην την τε κουσατοντων καλων
 αι τιον ^Γ της ευεργεσίας εργεσίας τον πλουτον
 πασιν αναβλυσον ^Δ παντα γαρ δυνατον
 ως δυνατον εν ισχυΐ σχυι ^Γ τον Χριστον κυ

η σασαθε ο μα κα ριστε **Δ**

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας **Δ**

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

ΔΧα λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα
θεσιν **Δ** ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι
βο η θη σον **¶** των ι α μα των γαρ **¶** α
νελ λι πη σε γι νω σκω **Δ** θη σαυ ρον Πα να
μω με τον α δα πα νη τον **Δ**

Τοῦ ὄστρου. Ὡδὴ γ'.
 Ἡχος δν'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπῆρξας ναὸς τοῦ Παρακλήτου καὶ μάρτυς
 τῆς χάριτος αὐτοῦ, νοσήματα ἰώμενος,
 προλέγων τὰ ἐσόμενα, ἐκβάλλων δὲ καὶ
 δαιμονας ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ὀσιώτατε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ροαῖς τῶν δακρύων σου, τρισμάκαρ, ἐν ταῖς
 παννυχίοις σου εὐχαῖς ἀρχόντων παραπτώματα,
 ἀπέπλυνας πανόσιε, γαλήνην χαρισάμενος τῷ
 ταλαιπώρῳ λαῷ ἡμῶν.

Δόξα...

Ιώβειον ἔδειξας παμμάκαρ, ἐν πόνοις τοῖς
 σοῖς ὑπομονὴν, τῶν νόσων τῶν ποικίλων σου·
 τοὺς ἄλλους δὲ ἰώμενος, οὐδέποτε ἐζήτησας τῶν
 νοσημάτων σου ἵασιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ο πάντων Σωτὴρ καὶ ἀντιλήπτωρ, τὴν
 βρότειον σάρκα προσλαβῶν ἐκ τῶν ἀγνῶν
 αἵματων σου, τὸν κόσμον ἐλυτρώσατο, τῶν
 οὐρανῶν βασίλισσαν ἀναγορεύσας σέ, Πάναγνε.

Κάθισμα.
Ὕχος δν.
Ο ὑψωθείς.

Τῶν τῆς ἐρήμου ἀθλητῶν ἡ ἀκρότης, τῶν ἐγκοσμίων ἀσκητῶν ὁ κοσμήτωρ καὶ Ἱερέων πρότυπον πιστὸν καὶ ὁδηγός, ὥφθης, Ἱερώτατε, καὶ ἴσαγγελος ὅντως, ἴαμάτων βρύσις τε, χαρισμάτων ταμεῖον. Καὶ νῦν παρίστασαι Χριστῷ ἐν οὐρανοῖς πρεσβεύων, πάτερ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Κοντάκιον.

Ὕχος πλ. δ^ν. Τῇ Γπερμάχῳ.

Τοῦ Παρακλήτου τὸν ναὸν τὸν ἀγιώτατον,
καὶ τῆς πανάγνου Θεοτόκου προσφιλέστατον
ἀνυμνήσωμεν Πορφύριον ἐκ καρδίας. Ἀγαπᾶ
γὰρ καὶ ἰᾶται πάντας καὶ φρουρεῖ, καὶ
πρεσβεύει, ὅπως τύχωμεν θεώσεως. Ὁθεν
κράζομεν· χαίροις, πάτερ Πορφύριε.

‘Ο Οἶκος.

”Ἄγγελος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς
ἀνθρώπους, Πορφύριε παμμάκαρ, ἐπώφθης·
καταστᾶς μοναχῶν καλλονή, Ἱερέων τὲ σεμνὸν
ἐγκαλλώπισμα, τῷ κόσμῳ διηκόνησας,
κραυγάζοντι πρὸς σὲ τοιαῦτα·

Χαῖρε, πατὴρ ὁρφανῶν καὶ ἔγενων·

Χαῖρε, ἀστὴρ ἀληθῶν ποιμένων.

Χαῖρε, ἐγκοσμίων ἀγίων ὡραῖσμα·

Χαῖρε, τῶν δσίων ἀπάντων ἀγλαῖσμα.

Χαῖρε, ἄνθος εὐωδέστατον Παραδείσου
μυστικοῦ·

Χαῖρε, φῶς τὸ Ἱερώτατον οὐρανοῦ
πνευματικοῦ.

Χαῖρε, ὅτι τυγχάνεις ἱατρὸς νοσημάτων·

Χαῖρε, ὅτι ἐφάνης ἐραστὴς τῶν δογμάτων.

Χαῖρε, Θεοῦ μυστηρίων ὁ μύστης·

Χαῖρε, δι' οὗ ἐδραιούται ἡ πίστις.

Χαῖρε, λαμπρὰ Ἐκκλησίας λυχνία·

Χαῖρε, χαρὰ μυστικῶν οὐρανία.

Χαῖρε, πάτερ Πορφύριε.

Σ υ ν α ξ ἀ ρ ι ο ν

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, τοῦ Καυσοκαλυβίτου, τοῦ διορατικοῦ καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχ.

Τὸν Καλυβίτην, Πορφύριε, ζηλώσας,

Ἄθωνι ἐδραμες ἀσκήσει βιώσας.

Δευτερίη Πορφύριος γῆν ἀντήλλαξε Παραδείσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Προφήτου Ἀββακούμ.

Στίχοι

Τάττει Θεὸς σοι τοὺς πόδας τεθνηκότι,

Εἰς συντέλειαν Ἀββακούμ, καθὼς ἔφης.

Δευτερίη Ἀββακούμ ἀνεβήσατο εἰς Θεοῦ ἄστυ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ ἐρημιτῶν, Ἰωάννου, Ἡρακλαίμονος, Ἀνδρέου καὶ Θεοφίλου.

Στίχοι

Ἄνδρῶν τετρακτὺς εἰς ἄλυπον χωρίον,

Ἐκ θλίψεως γέμοντος ἦλθε χωρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἅγίας
Μάρτυρος Μυρόπης.

Στίχοι

”Οντως μύρον πέφηνε Χριστῷ Μυρόπη,

Σῶμα προσδοῦσα διὰ τοῦτον βασάνοις.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου
Φιλεώτου ἀσκήσαντος ἐν ἔτει 1060.

Η ἀγία Μυρόπη ἐν τῇ φυλακῇ τελειοῦται.

Ο ἄγιος Ἀβιβος ὁ νέος ἐν πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ὕχος ἡ Πα

Ωδὴ α' π
π χρι στο ος γεν να ται δο ξα σα τε π
χρι στος εξ ου ρα νω ων α παν τη σα τε π
χρι στο ος ε πι γης υ ψω θη τε Δ Α σα
τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η η
και εν εν φρο συ υ νη α νυ μη σα τε
λα οι ο τι δε ε δο ο ξα ασται π
Ωδὴ γ'
π ψω προ των αι ω νων π εκ Πα τρος
γεν νη θεν τι αρ βε ευ στως γι ω π και επ ε
σχα των εκ Παρ θε νου Δ σαρ κω θεν τι ασπο
ρως π χρι στω ω τω Θε ω βο η σω μεν π ο

α νυ Ψωσας το κε ρας η μων Δ̄ 'Ο α' χορός Δ
 γι ος ει Κυ υ ρι ι ε π
 Ωδή δ̄ π̄ Ραβδος εκ της ρι ζης I εσ σαι Δ̄ και αν
 θος εξ αυ της Χριστε π̄ εκ της Παρ θε νου α
 νε βλαστη σας π̄ εξ ο ορους ο αι νε τος
 κατασκι ι ου δα σε ος π̄ ηλ θες σαρκωθεις εξ
 α πειραν δρου π̄ ο α α υλος και Θε ος
 Δ̄ Δο ξα τη δυ να μει σουου Κυ υ ρι ι ε π̄
 Ωδή ε' π̄ Θε ο ος ω ω ωων ει ρη η η η
 νης π̄ Πατηρ οι κτιρμων π̄ της με γαλης Βου
 λη ης σου τον Αγ γελον π̄ ει ρη νην παρε ε

χο με νον α πε ε στει λας η μιν ^π_q ο
 θεν θε ο γνω σι ας ^Δπρος φως ο δη γη θεν τες
^π_q εκ νυκτος ορθρι ζοντες ^Δδο ξο λο γου
 μενσε φι λα ανθρω ω πε ^π_q
 Ωδή στ'
^π_q Κπλαγχνων Ι ω ναν ^π_q εμβρυον α πη
 με σεν ^π_q ε να λι ος θηρ ^Δοι οι ον ε
 δε ξα το ^π_q τη Παρ θε νωδε ^π_q ε νοι κησας
 ο Λο γος και σα αρ κα λα βων ^π_q δι ε λη λυ
 θε φυ λα ξας α δι α φθο ρον ^π_q
 η ης γαρ ουχ υ πε στηρευ σε ως ^π_q την
 τε κουσαν κα τε σχεν α πη η μααντον ^π_q

Ωδὴ ζ' ποι Παὶ δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες πι

δυ υσ σε βους προ σταγ μα τος κα τα φρο νη

σαν τες πι πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο

η θησαν διαλλ' εν με σω της φλο γος ε

στω τες ε ψαλλον ποι ο των Πα τε ερων ιθε

ος ευ λο γη το ο ος ει πι

Ωδὴ η' ποι Ηι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον δι

διθαυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο

λος πι ε ζει κο νι σε κα μι νος τυ πον πι

ου γαρ ους ε δε ζα το φλε γει Νε ους πι ως

ου δε πυρτης Θε ο τη τος ^ᾳ_ϙΠαρ ^Δθενου ην
 υ πε ε δυ νη δυν ^π_ϙ δι ο ο α νυ μνουν
 τες α να μελ ψωμεν ^Δ_ϙΕυ λο γει τω η Κτι
 σις πα α σα τον Κυ ρι ον ^π_ϙκαι υ περ υ
 ψου ου τω εις παν τας τους αι ω ω
 ω να α α ^ῃ_ϙ ας ^π_ϙ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμωτέρα πρώτου ἥχου.

^π Ἡχος ^π Πα

Σπίχος α'

^M χ

^π Η

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ υ ρι ον ^π και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^Δ ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι

μου

^Δ δ

^π Την

Τι

μι

ω

τε

ε

ραν

των

Χε

ρου

βι

ι

ιμ

και

εν

δο

ζο

τε

ε

ραν

^Δ δ

α

συγ

κρι

ι

τως

των

Σε

ρα

φειμ

^Δ δ

την

α

δι

α

φι

ο

ρως

^Δ δ

Θε

ον

Λο

γον

τε

κου

σαν

^π π

την

ον

τως

Θε

^π π

ο

το

κον

Σε

με

γα

λυ

νο

μεν

^π π

Σπίχος

^M β'

χ

^π Ο

τι

ε

πε

βλε

ψεν

ε

πι

την

τα

πει νω σιν της δου λης αυτου ^π_q ι δου γαρ α
πο του νυν ^π_q μα κα ρι ου σι με πασαι αι
γε νε αι ^Δ_δ

^Π
^Δ_δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δ_δ α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^Δ_δ την α δι α φιο
ρως ^Δ_δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π_q την ον τως Θε
ο τοκον ^Π_δ Σε με γα λυ νο μεν ^π_q

Σπίχος γ' ^M_χ τι ε ποι η σε μοι με γα λει
α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
νο μα αυτου ^π_q και το ε λε ος αυ του ^Δ_δ

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις
 αυ τον Δ
 π
 Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βι ι ιμ και εν δο ζο τε ε ραν Δ α συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φιμ Δ Την α δι α φθο
 ρως Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν π Την ον τως Θε
 Π
 ο τοκον Σε μεγα λυ νομεν π
 Σπίχος δ^ν χ^M
 π Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
 νι αυ του π δι ε σκορ πι σεν π υ πε ρη
 φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
 Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δ**ἄ** α συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^Δ**ἄ**την α δι α φζο
 ρως ^Δ**ἄ** Θε ον Λο γον ^N**τε** κου σαν ^π**ϙ**την ον τως Θε
 ο τοκον ^π**Σε** με γα λυ νο μεν ^π**ϙ**
Σπίχος ε' ^M**χ** ^Γ
^π**ϙ**κα θει λε δυ να στας α πο θρονων
 και υ ψω σε τα πει νους ^π**ἢ** πει νων τας ε
 νε ε πλησεν α γα θων ^π**ἢ** και πλου τουν τας ε
 ξα πε στει λε κε νους ^M**ἢ**
^π
^π**ἢ** Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π**ἢ**
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φιμ ^M**ἢ** την α δι α φζο ρως ^π**ἢ** Θε ον Λο γον

τε κου σαν^π την οντως Θεο τοκον Σε με γα λυ
 νο μεν^π

Σπίχος στ' ^χ τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε εους^π κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η

μων^ρ τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

ε ως αι ω νος^ρ

^Μ ^Π

την Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου

βιμ^ρ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

^Μ ^Π Σε ρα φιμ^ρ την α δι α φιο ρως^ρ Θε ον

λο γον τε κου σαν^π την οντως Θεο τοκον Σε με

γα λυ νο μεν ^N
^P π

Εἴτα φάλλεται
 ἥ θ' ὡδὴ τῶν Καταβασιῶν.

π ^P ρ ^M Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι
 μι ω τε ε ραν ^A και εν δο ξω τε ε ραν ^G η
 των α νω στρα τευ μα α α των ^P π ^N
 π ^M Μυ στη ρι ον ξε νον ^P π ^N ο ρω ω και
 πα ρα δοξον ^P π ^M ου ρα νον το Σπη λαι ον
 θρο νον ^A χε ^M ρου βι κον την Παρ θε νον ^P π ^N την
 φα ατ νην χω ρι ι ον ^P π ^G εν ω ω α νε
 κλι θη ο α χω ρη τος Χρι στος ο Θε
 ος ^A ρ ^M ον α νυ μνουν τες με γα α λυ υ νο ο

02-12- ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ

με ε ρ εν π

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος β'.

Γυναικες ἀκουστίσθητε.

Ὑγάπησας ταπείνωσιν, καὶ ἥσκησας ὑπακοήν, ὅθεν ἐπλήσθης χαρίτων, τοῦ Παρακλήτου παμμάκαρ, πολλῶν θαυμάτων δὲ πηγὴ, ἐγένου καὶ ἴάσεων, τοῖς ἀσθενούσιν ὅσιε, σὴν ἀρωγὴν ἐκζητούσιν. Διό ὑμνοῦμεν σέ πάτερ.

Θεοτοκίον.

Παρθένε, μῆτερ τοῦ Χριστοῦ, ἐλέησον τιμώντας σέ, πρεσβείαις τοῦ Πορφυρίου, δούλου πιστοῦ τοῦ Κυρίου. Ἡμῶν τὸ ἔθνος φύλαξον ἀπὸ κινδύνων καὶ δεινῶν, μετάνοιαν παρέχουσα καὶ τὴν εἰρήνην ἐν πάσι, δεόμεθά σου, Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ὕπαστρος Λαζαρίνη

Χαράκειτος τόνος
 Διπλασιαὶ σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
 τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον δι αι
 νει ει τε το ον Κυ υ ρι ι ον δι εκ τω
 ω ω ω ων ου ρα νω ω ων δι αι αι νει
 ει ει τε α αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οις υ
 ψι ι στοις στοιπρε ε πει ει υ υμνος τω
 ω ω ω ω Θε ε ε ε ω δι
 δι δι νει ει ει τε αυ τον δι πα α α αν
 τες δι οι Α αγ γε λοι οι οι α α α αυ του δι
 αι νει ει ει ει τε αυ τον δι πα α σαι αι

— ἔντεκα τέλος ἐπί τοις οὐρανοῖς
δύνανται τοῦτο γέγονον εἶναι τὸν πρῶτον
σοὶ πρεπεῖ συμνοστῶν τοῖς θεοῖς εἰς τὸν
οὐρανόν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ιστᾶμεν σπίχους δὲ καὶ Φάλλοις τὰ ἔξης Προσόμοια.

Ἡχος πλ. δν.

¹Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σπίχ.: χ̄ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ
στει αις αυ του λ̄ αι νει τε αυ τον λ̄ κα
το πλη θιος της με γα λω συ νης αυ

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Παῖς ἐν τῷ
Ἀθωνι ὃν, τοῦ Βελίαρ τὸ φρύαγμα ἀνδρικῶς
κατέβαλες, καὶ στεφάνους ἀπέλαβες· παῖς ὃν
γερόντων σύνεσιν ἔδειξας, ἀγγέλων βίον, πάτερ,
μιμούμενος. “Οθεν χαρίσματα ὡς πορφύραν

ἔλαβες πνευματικήν, ὅσιε Πορφύριε,
θεοφιλέστατε.

Σπίχ. χ̄ νει τε αυ τον εν η χω σαλ
 πιγ γος λ̄ αι νει τε αυ τον λ̄ εν ψαλ τη
 ρι ω και κι θα ρα λ̄

”**Ω** τὸ παραδόξου θαύματος! Τὰ τοῖς
ἀνθρώποις κρυπτὰ διοράσει ἐξήλεγχες, καὶ
προφήτης γέγονας τῶν μελλόντων, πανόσιε.
Τερατουργίαις πλείσταις ἐξέπληττες, καὶ τῶν
δαιμόνων πλάνας διέλυες· νόσους δ' ἵώμενος,
ἀσθενούντων γέγονας καταφυγή, κλονουμένων
στήριγμα, θεοχαρίτωτε.

Σπίχ. χ̄ νει τε αυ τον εν τυ μπα νω
 και χο ρω λ̄ αι νει τε αυ τον λ̄ εν χορ
 δαι αις και ορ γα νω λ̄

”**Ω** τοῦ παραδόξου θαύματος! Πῶς τοῦ
υἱοῦ τῆς βροντῆς εἰς τὰ ὑψη ἐλήλυθας, καὶ

ἀποκαλύψεων τῶν ἐκείνου ηὔτυχησας;
Χερουβικῆς ἀπέλαυσας γνώσεως, ἱερουργῶν
πιστῶς τὴν ταπείνωσιν. Θείας ἐδέχου σὺ
ἐπισκέψεις, ὅσιε, φωτοειδῶς λάμπων ἐν τῇ
κλίνῃ σου, μακαριώτατε.

Σπίχ. χ̄———
δ̄ Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

ευ η χοις δ̄ λαι νει τε αυ τον εν κυμ βα
λοις α λα λαγ μου δ̄ πα σα πνο η δ̄ λαι νε
σα α τω τον Κυ ριον δ̄

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Τῶν
μυστηρίων Χριστοῦ παραδόξως μετέσχες σύ, εἰ
καὶ εὑρισκόμενος τοῦ ναοῦ πόρρω ὅσιε, χερσὸν
ἀγγέλων ὅντως δεχθεῖς ἐν σοὶ τὸν Θεῖον
ἄνθρακα, ἱερώτατε. “Οθεν ἐξέστησαν οἱ
συνόντες τότε σοὶ τὴ μυστική, θεία κοινωνία
σου, Θεὸν δοξάζοντες.

Εἰς τοὺς αῖνους.

Ὕχος πῷ Πα

πῷ Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και αι γι ω ξῷ
και Α πῷ γι ι ω Πνευ μα α α τι πῷ
πῷ Ο σι ε πα τερ θει αν κλη η η σιν δε ε
ξα α α με ε ε ε νος ξῷ σην βι ο την
εν α α γωω σι ξῷ και αι πε εν θει ει η
νυ υ σα ας ξῷ ρων προς πα τρι ι ι δα
α την α α α α νω πῷ και τα πει νω σει πολ
λη η η η υ ψω θεις ξῷ χα ρι σμα α α
των α πη η η λασι σας πλη η η η θος
ξῷ πα α α θη και νο ο σου ους ι ω ω ω

ω ω ω με ε ε ε νος ^π προ φη τι ι κας
 α πο κα λυ υ υ ψεις ε ε δε ε ε ε ε
 ξω ^χ ικαι δι ο ρα α α σει μυ στη ρι ι α δη
 λων ^Δ τρα νως πα αν τας ε ε ξε ε ε
 ε ε ε πληη η ηττες ^π φαλλ ω Πορ φυ υ
 υ υ υ ρι ι ι ι Πορ φυ υ ρι ι ε ε
 ε ε ε ιε ε ε ε ε ^ο ^χ ο ο σι ι
 ω ω ων κλε ε ε ος ^χ και α γι ι ι ω ων
 συ υ υ υ σκη η η η νε ^χ συν αυ τοις
 Χρι στον δυ υ σω ω ω πει ^Δ ε λε η θη ναι
 τα ας ψ χα ας η η μω ω ω ων ^Δ

Ὕχος πῷ Πα

χ̄ Δ κ
 χ̄ καὶ νυν καὶ αὶ εἰ ν' καὶ εἰς τοὺς αὶ ω
 νας των αὶ ωνων α μην χ̄
 χ̄ Μα κα ρι ζο μεν σε χ̄ Θε ο το κε Παρ
 θε ε νε π̄ καὶ δο ξα ζο μεν σε χ̄ οι πι στοι
 κα τα χρε ε ος π̄ την πο ο ο λιν την α
 σειστον το τει ει χος το αρ ρη κτον την αρ ρα
 γη η προστα σι ι αν π̄ καὶ κα τα φυ γη ην
 των ψυ χων η η μων χ̄

Δοξολογία σε ἥχο πλ. α'. Ἐπιλογές.

Ὕχος λῃ^q Πα^Ω

χ^K
χ^q Δο^χξα σοι τω δει^χξαν τι το φως δο^χξα εν
υψι^χ ιστοις Θε ω^{ν'} και ε πι γης ει ρη η
νη εν ανθρωποις ευδο^χκι α^{χ^q}

χ^K
χ^q Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσκυ^χ
νου μεν σε δο^χξο λο γου μεν σε^{ν'} ευ χα ρι
στου μεν Σοι δι α την μεγα α λην σου δο^χ

χ^χ
ξαν^{χ^q}

χ^K
χ^q Κυ ρι ε Βα σι λευ^{ν'} ε που ρα νι ε Θε^χ
ε Πατερ παντο κρα α τορ^{ν'} Κυ ρι ε γι ε
μονο γε νες Ι η σου Χριστε και Α γι ον

Πνευμα
κ

χ
ϙ

χ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο γι ο ος του Πατρος ν ο αι αι ρων την α

μαρτιι αν του κοσμου ρ ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι i ας του κο

σμου ρ
κ

χ ρι σδε ζαι την δε η σιν η μων ν ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πατρος και ε

λε η σονη μας

χ
ϙ

κ ρι συ ει μο νος Α γι ος Συ

ει μο νος Κυ ρι ος ν I η σους Χριστος εις

Γ̄ θα + τόντοντον
 δο ο ζαν Θε ου Πατρος α μην χ^q
 κ̄ Καθ' ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
 σε ν̄ και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον
 αι ω ω να ν̄ και εις τον αι ω να του αι ω
 νος χ^q
 κ̄ Κα τα ξι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με
 ρα ταυ τη ν̄ α να μαρ τη τους φυ λαχθη ναι
 η μας χ^q
 θε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
 πα τε ε ρων η μων ν̄ και αι νε το ον και
 δε δο ζα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους

αι ωνας α μην

χ
q

χ q Φενοι το Κυρι ε το ε λεος σου εφ

η μας ν κα θαπερ ηλ πι ι ι σα μεν ε

πι σε

χ
q

χ q Θυλο γη το ος ει Κυρι ε δι δα

(τρις)

ξον με τα δι και ω μα τα Σου

χ
q

χ q Κυρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α χ ε γω

ει πα Κυρι ε ε λε η σο ον με ν ι ασαι

την ψυχην μου ο τι η μαρτον Σοι

χ
q

χ q Κυρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον

με ^{ν'}**η**του ποι ειν το θελη μα ασου ^{ν'}**η** ο τισυει

ει ο Θε ος μου

^χ**η**

^χ**η** Θ τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισουο ψομεθαφως

^χ**η**

^κ**Π**α ρα τει νον ^κτο ε λε ος σου ου τοις γι

νωσκουσι ^χ**η** ι γιος ο Θε ος ^{ν'}**η** Α γιος I

σχυρος ^{ν'}**η** Α γι ος α θα να τος ε λε

(τρίς)

^χ**η**

η σον η μας

η

^κ**Δ**οξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

^χ**η**

^κ**Κ**αι νυν και α ει ^{ν'}**η** και εις τους αι ω

νας των αι ωνων α μην

Κ χ^κ Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σονη μας χ^κ

Ἄσματικόν.

χριστού γι ι ι ος ο Θε ε ε ος υ
α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος χ
α α α α τα να α τος ε ε λε η η
σο ο ον η η η η μα α α ας ρ

Ἀπολυτίκιον. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ὕχος ἡ Πα

π^π
 ḥ^π Της Ευ βοι ας τον γο νον πα νελ λη νων
 τον Γε ρον τα δ^Δτης θε ο λο γι ας τον
 μυ υ στιν και Χρι στου φι λον γνη σι ον π^π Πορ
 φυ ρι ον τι μη σω μεν πι στοι τον πλη ρη χα ρι
 σμα των εκ παι δος π^π δαι μο νων τας γαρ λυ
 τρου ται και α σθε νεις δ^Δ 1 α ται πι στει
 κρα ζον τας π^π δο ξα τω δε δω κο τι σοι 1
 σχυν δ^Δ δο ξα τω σε α γι α σαν τι δ^Δ δο
 ξα τω ε νερ γουν τι δι α σου πα
 σιν 1 α αμαα τα α δ^Δ α α π^π

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἄγιος πάτερ Νηστεῖος

1. Κύριε ελέησον γεννησον μακάριον
Δικυρίου ρι ε ε λε ε ε η σον δι
2. Κύριε ελέησον γεννησον μακάριον
Δικυρίου ρι ε ε λε ε ε η σον λα
3. Κύριε ελέησον γεννησον μακάριον
Δικυρίου ρι ε ε λε ε ε η σον α
4. Κύριε ελέησον γεννησον μακάριον
Δικυρίου ρι ε ε λε ε ε η σον α
5. Κύριε ελέησον γεννησον μακάριον
Δικυρίου ρι ε ε λε ε ε η σον λα
6. Κύριε ελέησον γεννησον μακάριον
Δικυρίου ρι ε ε λε ε ε ε η σον δι

ΕΤΕΡΑ

1. Κύριε ελέησον γεννησον μακάριον
Δικυρίου ρι ε ε λε ε ε η η σον δι
2. Κύριε ελέησον γεννησον μακάριον
Δικυρίου ρι ε ε ε λε ε ε η η σον λα
3. Κύριε ελέησον γεννησον μακάριον
Δικυρίου ρι ε ε λε η η σον α

4. ν̄ ΔΙ Κα + Γ̄ Η Σο ον Γ̄ γ̄ Δ̄
5. ν̄ Ν ΔΙ Κα + Γ̄ Π̄ ε λε η σον π̄ γ̄ Δ̄
6. ν̄ Ν ΔΙ Κα + Γ̄ ε λε ε ε η σον γ̄ Δ̄
7. ν̄ Γ̄ ΔΙ Κα + Γ̄ ε λε η σον Γ̄ γ̄ Δ̄
8. ν̄ ΔΦ ΔΙ Κα + Γ̄ ε λε η σον Δ̄ γ̄ Δ̄
9. ν̄ ΔΙ Κα + Γ̄ Λ̄ Σο η σον Γ̄ γ̄ Δ̄
10. ν̄ Ν ΔΙ Κα + Γ̄ ε λε ε η σον π̄ γ̄ Δ̄
11. ν̄ Ν ΔΙ Κα + Γ̄ Δ̄ Σο η σον γ̄ Δ̄
12. ν̄ Ν ΔΙ Σο Κα ε γ̄ Δ̄

'Ανπίφωνον α'.

Ἐχος Δι

Γ
 Χ μη η ην
 Σπίχ. α' Ευ λο γει η ψυ χη μου τον
 Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου Το
 ο νομα το Α γιον αυ του
 Φαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
 τερ σωσον η μας
 Σπίχ. β' Ευ λο γει η ψυ χη μου τον
 Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας
 τας αν τα πο δο σεις αυ του
 Φαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας ⁶
Σπίχ. γ! Χ ρι ος εν τω ου ρα νω
η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η
Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει
Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω
τερ σωσονημας ⁶
Σπίχ. δ! Χ ρι ον παν
τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω
της δε σπο τει ας αυ του
Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω
τερ σωσονημας ⁶

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ταῖς πρε σβει αἰς τῆς Θεοῦ τὸ οκου
Σωτερ σωσον η μα α ας
Ἀνπίφωνον β'

Α μη η ην
Σπίχ. α! Αι νει η ψυ χη μου τον Κυρί

ον Αι νε σω Κυρί ον εν τη λίω η μου

ψαλλωτω Θεω μου ε ως υ παρχω

Ω σον η μα ας γι ε Θεου ο εν

Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας οι αλληλου ι α

Σπίχ. β! Μα καρί ος ου ο Θεος

Ι α κωβ βο η θος αυ του ^Δ η ελ πις
 αυ του ου ^Γ ε πι ^Δ Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ ^B ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 Σπίχ. γ! ^χ ^M ^Δ ^Δ ^Δ
^Δ ^Γ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
 νον και αι την γην ^Δ την θαλασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ ^B ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ

ω ^Δ τοῦ ^M α ^Γ δοῦ ^Δ
 φαλλονταςσοι αλληλου ι α Δ
Σπίχ. δ! χ ^Δ βασι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
 αι ω να ^Δ ο Θε οςσου Σι ων ^χ εις γε νε
 α αν και γε νε αν Δ
Β ςω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ
 φαλλονταςσοι αλληλου ι α Δ
 ω Πνευμα τι Δ
Β και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ωνων Α μην Δ

Μ Δ Δ
 Ο μο νο γε νης Γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρ χων
 Μ Ζ
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 Β Δ Γ Δ
 τε ραν σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι
 Ζ Δ +
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 Δ παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως εν
 αν θρω πη σας Ζ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Ζ Δ Ζ Δ
 ο Θε ος Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 Ζ ει εις ων Ζ της Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 Δ δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 Ζ Δ Ζ Δ Ζ Δ
 γι ω Πνευματι Δ σωσον η μα α ας Δ

Ἄντιφωνο γ'.

π
π Της Ευ βοι ας τον γο νον πα νελ λη νων
τον Γε ρον τα Δης θε ο λο γι ας τον
μυ υ στιν και Χρι στου φι λον γνη σι ον π Πορ
φυ ρι ον τι μη σω μεν πι στοι τον πλη ρη χα ρι
σμα των εκ παι δος π δαι μο νων τας γαρ λυ
τρου ται και α σθε νεις Δ i α ται πι στει
κρα ζον τας π δο ζα τω δε δω κο τι σοι i

02-12- ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ

σχυν^Δ δο ξα τω σε α γι α σαντι^Δ δο
ξα τω ε νερ γουν τι δι α σου πα
σιν ι α αμαα τα α ^χ_υ α α ^π_η

Χ ^M Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν Δ και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω Δ Σω
 σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν α γι οις
 θαυ μα στος Δ ψαλλον τας σοι αλ λη λου ου
 ι α Δ

Ἀπολυτίκιον. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ὕχος ἡ Πα

πήγης Ευ βοι ας τον γο νον πα νελ λη νων
 τον Γε ρον τα δι της θε ο λο γι ας τον
 μυ υ στιν και Χρι στου φι λον γνη σι ον πορ
 φυ ρι ον τι μη σω μεν πι στοι τον πλη ρη χα ρι
 σμα των εκ παι δος π δαι μο νων τας γαρ λυ
 τρους ται και α σθε νεις δι α ται πι στει
 κρα ζον τας π δο ξα τω δε δω κο τι σοι α
 σχυν δο ξα τω σε α γι α σαν τι δο
 ο ξα τω ε νερ γουν τι δι α σου πα σιν α α
 μα α τα π

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΕΩΡΤΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
Ὕχος Γα

ρ ^Γ — — — — — — — —
 Η Η Παρ θε νος ση η με ρον τον προ ^Δ
 αι ω νι ον Λοο ο γον ^Δ εν Σπη λαι ω ε
 ερχεται ^Γ α πο τε κεινα πορ ρη η η τως ^Δ
 χο ρευ ε η οι κου με ε ε νη α κου
 τι σθιει ει σα ^Δ δο ο ξασον ^Γ με τα Αγ
 γελων και των Ποι με ε ε νων ^Δ βου λη θεν
 τα ε πο φθη η ναι ^{ν'} παι δι ον νε ον ^{ν'} τον
 προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον ^Γ

**ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ**

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν δοσίων αὐτοῦ.

Στίχ. **Τ**ί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα. **13:17-21**

Ἄδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἥγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ὑμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέψεσθαι. Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ο δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἷματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν κύριον ὑμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ή δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἄλληλούϊα. Ἡχος α'.

Οι Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ
οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ὁτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Ἄχος πάτερ Πα

πάκυρι ε ε λε η σον πά

πάκυρι ε ε ε λε η σον πά

πάκυρι ε ε ε λε η σον πά

πάκοικυρι ε πά

πάπα μη η η η ην πά

πάκαι τωπνευματι ε ε ε ε σον πά

πάκοιοιοιοιοιοιοιοικυρι ε πά

πάκοικυρι ε πά ε ε ε ε ε πά

πάπα αμην πά

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙC ΑΓΙΟC

Ὕχος π. Ἡ πατρὸς Ἐναρμόνιος

π. Χριστοῦ Εις εις εις Αγιος Δι ει ει εις Κυ υ

ρι ει ει εις Ιη σους Χριστος Χριστος εις δοξαν

Θε ου Πατρος α μην Δι

Ὕχος ἁγιος

χ⁶_λ ει ει ει ει εις α α α α
 Ει εις
 γι 1 1 ος λ⁶ ει ει ει ει ει ει ει εις
 κυ υ υ υ υ ρι 1 1 ος λ⁶ ι η σους
 χρι ι στος δ^Δ εις δο ο ο ζαν δ^Δ Θε ου Πατρος
 + α α μην λ⁶

ḥχος λ̄ ḥ πα π ρε νες α α φες Συγ
 χω ω ρησον ο Θε ε ε ος ḥ τα πα
 πα α πτωω μα α τα Η μων δι τα
 Ε κου ου σι ι ι α ḥ τα α κου ου
 ου σι ι ι α δι τα εν γνωω ω σει ḥ και τα
 εν α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α δι τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 πα ḥ τα κα τα νουν ζ' και δι α α νοι οι αν δι
 τα πα αν τα η μιν συγ χω ω ω ρη σον π
 ως α γα θο ος και αι αι φι λα α α
 α αν θρωω ω ω πο ο ο ος π

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἡχος πάντας Πάντας

Χριστε ε το φως το α λη θι νον ρι το
φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
σμον ρι ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
μα ας ρι το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
που ου ου ου σου ρι να εν αυ τω ο ψω
ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
ο σι ι ι τον ρι και κα τε εν θυ υ υ
υ νο ον ρι τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν τοο ο λωω ω ωνσου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^χ^π και πα αν τωων
 σου ου των A γι ω ω ων α μην ^Δ

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἡχος Λα

Ἐκτασις.

ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ι αι ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω
 ω νι ι ι ο ον ζ ε ε ε ε ε
 ε ε ε ρ ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ζ ε ε ε ε ε ε σται ρ δι ι ι ι και
 αι αι ο ο ο ο ος ρ Αλ λη λου ου ου
 ου ι ι ι α α α α α α α α α
 α π

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ὕχος πά Δι

Ἐδομεν το φως το αλη θινόν ε λα
 βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρο μεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ nou ou ου ουν τες αυ τη γαρ
 η η μας ε σωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὕχος πά Δι μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την
 αι ω ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε ⁶ ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι ω
 σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ⁶
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄχιος Δι^ό

Ἄλλα μην Θείη το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος⁶ (Δις)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον^{z'} α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος^Δ

Τόν Εύλογούντα...

Ἄτον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζιον τα η μας^Δ Κυ ρι ε φυ λατ τε^Δ
ει ει εις^Δ πολ λα ε ε τη^ρ η^γ η^Δ

ᾧ Χρος Βαρύς εὐ Ζω ^z
 Λε ^z Πα να γι ι α Δε
 ε σποι να ^γ υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
^π ^z
 Η οι δου ου λοιοι σου τρε ε χομεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι ^z
 προφθασον και λυτρωσε η μας ^γ α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
 οι δα μεν ο ο τι ^δ υ να σαι ^γ παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ^z Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πι στων ^γ Κε χα ρι τω με ε νη η ε

πα α κου σον ^π_q των πα ρα α κα λου ουν των σε
 ε ε ε ε ε ε ^z ε ^M ε ^z ε ^z

Θεοτοκία εἰς ἥχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ὕχος Βαρύς ω Ζω

Λε ^z Χ ^z Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ^z ον
 θρω πι νη προ ο στασι α ^z ον πα να γι α δε
 εσποι να α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
 του ι κε ε του σου ^z θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με ^Δ φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι ^z των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα ^z σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ γω ο α α θλι ος ^z
 παν το θεν πο λε μου ου με νος ^z ο και πα ρα

μυ ^{χι} ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου ^z Δε ε
 σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα
 σι ^χ ι ατων πιστων ^γ μη μου πα ρι ι δης
 την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η
 σον ^z

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς ἦ Ζω

02-12-

ΟΡΘΡΟΣ ΆΓΙΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.